

Trafikutskottets betänkande**1977/78: 20****med anledning av propositionen 1977/78: 81 om vissa kommunala trafik- och trafiksäkerhetsfrågor m. m. jämte motioner****Propositionen.**

I propositionen 1977/78: 81 har regeringen (kommunikationsdepartementet) föreslagit riksdagen att antaga förslagen till

1. lag om ändring i lagen (1975: 88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer,
2. lag om trafiknämnd,
3. lag om ändring i lagen (1957: 259) om rätt för kommun att uttaga avgift för vissa upplåtelser å allmän plats, m. m.,
4. lag om ändring i lagen (1964: 321) om kommunal trafikövervakning,
5. lag om ändring i förordningen (1940: 910) angående yrkesmässig automobiltrafik m. m.,
6. lag om ändring i lagen (1976: 633) om kungörande av lagar och andra författningar.

I anslutning till trafiknämndsutredningens betänkande (SOU 1976: 18) Lokala trafikföreskrifter m. m. föreslås att de nuvarande trafiknämnderna avvecklas och att deras uppgifter förs över till andra samhällsorgan. Mot bakgrund av bl. a. kommunernas ökande ansvar för trafikmiljön bör lokala trafikföreskrifter i princip meddelas av kommunerna. Trafiknämndernas uppgifter i fråga om taxitrafiken tillförs länsstyrelserna. Reformen aktualiserar också det frivilliga trafiksäkerhetsarbetet och stor vikt läggs vid att detta organisatoriskt och ekonomiskt ges goda utvecklingsmöjligheter på det regionala och lokala planet.

På grundval av förslagen i trafiknämndsutredningens promemoria (Ds K 1976: 6) Huvudmannaskapet för kommunala trafikövervakare förordas att kommunerna får ett odelat ansvar för den kommunala trafikövervakningen. Samråd skall dock ske med polismyndigheten i vissa fall. F. n. gäller som förutsättning för anordnande av kommunal trafikövervakning att avgiftsbelagd parkering förekommer i kommunen. Denna begränsning slopas och ersätts med en allmän bedömning av kommunens behov av särskild personal för parkeringsövervakning.

Rörelschindrades parkeringsmöjligheter förbättras genom att kommunen föreslås få rätt att befria dem från skyldighet att betala avgift på allmän parkeringsplats.

Förslag läggs också fram om några betydelsefulla förenklingar i vissa administrativa rutiner.

Lagförslagen

De vid propositionen fogade lagförslagen har följande lydelse.

1 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1975: 88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer

Härigenom föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (1975: 88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Regeringen bemyndigas att meddela föreskrifter som avses i 8 kap. 3 § regeringsformen, om föreskrifterna gäller

1. befordran i spårbunden trafik som är avsedd för allmänheten,
2. sådan befordran i vägtrafik som ombesörjes av järnvägsföretag till komplettering av eller som ersättning för järnvägsbefordran som avses under 1,
3. säkerheten i spårbunden trafik eller ordningens upprätthållande i samband med sådan trafik,
4. postbefordran eller telekommunikationer,
5. rätt att driva sjöfart inom Sveriges sjöterritorium med utländskt fartyg,
6. trafikregler eller säkerhetsanordningar för sjötrafiken inom Sveriges sjöterritorium eller för sjötrafiken med svenska fartyg, sjöflygplan och svävare utanför Sveriges sjöterritorium,
7. skeppsmätning.

Regeringen bemyndigas att meddela föreskrifter om avgifter för granskning eller kontroll enligt bestämmelse som avses i första stycket 3. Regeringen bemyndigas också att besluta föreskrifter om fyravgifter och farledsvaruavgifter samt om avgifter för skeppsmätning.

Föreslagen lydelse

1 §¹

Regeringen bemyndigas att meddela föreskrifter som avses i 8 kap. 3 eller 5 § regeringsformen, om föreskrifterna gäller

7. skeppsmätning,
8. trafik på väg eller i terräng,
9. fordons beskaffenhet och utrustning,
10. registrering eller annan kontroll av fordon.

Regeringen bemyndigas att meddela föreskrifter om avgifter för granskning eller kontroll enligt bestämmelse som avses i första stycket 3, 9 eller 10. Regeringen bemyndigas också att besluta föreskrifter om fyravgifter och farledsvaruavgifter samt om avgifter för skeppsmätning.

2 §

Regeringen får överlåta åt förvaltningsmyndighet att meddela föreskrifter som avses i 1 §.

Regeringen får överlåta åt förvaltningsmyndighet att meddela föreskrifter som avses i 1 §. Regeringen får vidare överlåta åt kommun att meddela föreskrifter som avses i 1 § första stycket 8.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse 1977: 1121.

2 Förslag till

Lag om trafiknämnd

Härigenom föreskrivs följande.

1 § I den utsträckning som regeringen med stöd av 2 § lagen (1975: 88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer har överlåtitt åt kommun att meddela föreskrifter som avses i 1 § första stycket 8 nämnda lag, skall denna uppgift inom kommunen handhavas av en trafiknämnd.

I den omfattning som regeringen har bemyndigat kommun att pröva frågor om undantag från föreskrift som avses i första stycket skall även denna uppgift handhavas av trafiknämnden.

2 § Kommun får tillsätta särskild trafiknämnd eller uppdraga åt annan nämnd att vara trafiknämnd. Har så ej skett är kommunstyrelsen trafiknämnd.

3 § I fråga om särskild trafiknämnd tillämpas bestämmelserna i 3 kap. 2 §, 3 § första stycket, 4 §, 5 § tredje stycket, 7 och 8 §§, 9 § första stycket och 10—12 §§ kommunallagen (1977: 179) på motsvarande sätt. I annan kommun än Stockholms kommun tillämpas även bestämmelserna i 3 kap. 5 § första stycket och 6 § nämnda lag på motsvarande sätt.

Utan hinder av 2 § 2 förvaltningslagen (1971: 290) äger 4 och 5 §§ nämnda lag tillämpning i samtliga ärenden hos särskild trafiknämnd.

4 § Talan mot trafiknämnds beslut i fråga som avses i 1 § förs hos länsstyrelsen genom besvär.

Talan mot länsstyrelsens beslut förs hos regeringen genom besvär.

Statens vägverk, statens trafiksäkerhetsverk och polismyndighet får föra talan mot trafiknämnds eller länsstyrelsens beslut i fråga som avses i 1 §.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. När lagen träder i kraft skall lagen (1964: 371) om trafiknämnder upphöra att gälla. Före ikraftträdandet får kommunfullmäktige utan hinder av 3 § denna lag och 3 kap. 5 § kommunallagen (1977: 179) välja ledamöter och suppleanter i särskild trafiknämnd för återstoden av valperioden 1977—1979. Regeringen får meddela de ytterligare övergångsbestämmelser som behövs.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1957: 259) om rätt för kommun att uttaga avgift för vissa upplåtelser å allmän plats, m. m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1957: 259) om rätt för kommun att uttaga avgift för vissa upplåtelser å allmän plats, m. m.¹

dels att i 5 § ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att 2 § skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

För rätt att under begränsad tid begagna av kommun för allmän

För rätt att under begränsad tid begagna av kommun för allmän

¹ Lagen omtryckt 1972: 102.

Nuvarande lydelse

parkering upplåten plats å gata, torg eller annan allmän plats må kommunen, där så finnes påkallat för trafikens ordnande, uttaga avgift med det belopp, som erfordras för att tillgodose sagda ändamål. Grunder för beräkning av sådan avgift beslutas av kommunfullmäktige.

Föreslagen lydelse

parkering upplåten plats å gata, torg eller annan allmän plats må kommunen, där så finnes påkallat för trafikens ordnande, uttaga avgift med det belopp, som erfordras för att tillgodose sagda ändamål. Grunder för beräkning av sådan avgift beslutas av kommunfullmäktige. *Därvid får föreskrivas att rörelsehindrad skall vara befriad från skyldighet att erlägga avgift.*

För upplåtelse på allmän plats av särskild uppställningsplats för fordon, som brukas i yrkesmässig trafik för personbefordran, må kommunen uttaga avgift med belopp, som erfordras för att täcka kommunens kostnader med anledning av upplåtelsen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

4 Förslag till**Lag om ändring i lagen (1964: 321) om kommunal trafikövervakning**

Häriigenom föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (1964: 321) om kommunal trafikövervakning skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Uttager kommun avgift för begagnande av allmän parkeringsplats, må länsstyrelsen förordna, att kommunen skall ombesörja övervakning av efterlevnaden av föreskrifter rörande parkering och annan uppställning samt stannande av fordon.

*Föreslagen lydelse***1 §¹**

Länsstyrelsen må efter ansökan av kommun besluta att kommunen skall ombesörja övervakning av efterlevnaden av sådana föreskrifter rörande parkering eller stannande av fordon som omfattas av förordnande enligt lagen (1976: 206) om felparkeringsavgift.

Beslut enligt första stycket må meddelas endast om det krävs särskild personal för övervakningen.

2 §²

Övervakning enligt 1 § skall fullgöras med personal, som erhållit härför lämpad utbildning. Närmar föreskrifter om sådan utbildning meddelas av rikspolisstyrelsen.

Övervakning enligt 1 § skall fullgöras med personal, som erhållit härför lämpad utbildning.

¹ Senaste lydelse 1967: 61.

² Ändringen innebär bl. a. att tredje stycket upphävs.

Nuvarande lydelse

Förordnande för personalen att fullgöra trafikövervakning meddelas av polischefen. Personalen står i sin tjänstgöring under polischefens ledning.

Föreskrifter om tjänstedräkt eller annat kännetecken för personal, som avses i denna paragraf, meddelas av Konungen.

Föreslagen lydelse

Kommunen skall samråda med polismyndigheten angående omfattningen och den allmänna inriktningen av verksamheten. Särskilt samråd skall ske om polismyndigheten påkallar det med anledning av händelse som beräknas kräva särskilda insatser i fråga om övervakning som avses i 1 §.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. När lagen träder i kraft upphör förordnande som har meddelats med stöd av 2 § andra stycket i dess äldre lydelse att gälla.

5 Förslag till**Lag om ändring i förordningen (1940: 910) angående yrkesmässig automobiltrafik m. m.**

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (1940: 910) angående yrkesmässig automobiltrafik m. m.¹

dels att 9 § 3 mom. och 25 § 7 mom. skall upphöra att gälla,

dels att 5, 15 och 20 §§, 32 § 1—3 mom., 34 § 2 mom., 41 § och 44 § 1 mom. skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*5 §²

Yrkesmässig trafik må bedrivas endast efter vederbörligt tillstånd (trafiktillstånd).

Trafiktillstånd skall, såvitt ej angår linjetrafik för personbefordran, innefatta föreskrift om det antal bilar och släpfordon, varmed trafiken må bedrivas, samt om den största last eller det högsta antal personer, som må med varje bil eller släpfordon befordras. Släpfordon, som icke är inrättat för person- eller godsbeordran, må brukas i yrkesmässig trafik utan särskilt tillstånd.

Ansökan om trafiktillstånd eller medgivande till överlåtelse av sådant tillstånd skall göras av den som avser att driva trafik med stöd av tillståndet. Kan antagas att trafikförsörjningen inom viss kommun främjas, om beställningstrafiken för personbefordran med personautomobil utövas av juridisk person, får kommunen göra ansökan om tillstånd för den juridiske personen eller om överlåtelse av tillstånd på denne.

¹ Senaste lydelse av

9 § 3 mom. 1964: 733

25 § 7 mom. 1957: 474.

² Senaste lydelse 1977: 251.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Fråga om tillstånd att bedriva linjetrafik å vägsträcka, som är belägen i mer än ett län, eller mellan orter inom skilda län eller om medgivande till överlåtelse av tillstånd till sådan trafik prövas av länsstyrelsen i det län, där längsta delen av vägsträckan är belägen.

Fråga om tillstånd att bedriva turisttrafik eller om medgivande till överlåtelse av sådant tillstånd prövas av länsstyrelsen i det län där upptagning av passagerare först skall äga rum.

Fråga om tillstånd att med personautomobil bedriva beställningstrafik för personbefordran eller om medgivande till överlåtelse av sådant tillstånd prövas *av den trafiknämnd, inom vars verksamhetsområde stationsorten skall förläggas*. I fall som avses i tredje stycket andra punkten prövas *dock frågan* av regeringen.

Fråga om tillstånd att med personautomobil bedriva beställningstrafik för personbefordran eller om medgivande till överlåtelse av sådant tillstånd prövas i fall som avses i tredje stycket andra punkten av regeringen.

I övriga fall prövas fråga om trafiktillstånd eller om medgivande till överlåtelse av tillstånd av länsstyrelsen i det län, vareist linjetrafik skall äga rum eller stationsort för beställningstrafik skall förläggas.

I fråga om tillstånd som meddelats av regeringen enligt sjätte stycket anses *den trafiknämnd inom vars verksamhetsområde* stationsorten är förlagd som tillståndsgivande myndighet vid tillämpningen av denna förordning.

I fråga om tillstånd som meddelats av regeringen enligt sjätte stycket anses *länsstyrelsen i det län där* stationsorten är förlagd som tillståndsgivande myndighet vid tillämpningen av denna förordning.

15 §³

Har transportnämnden bestämt särskilt lokalområde, skall underrättelse därom tillställas länsstyrelse som beslutet angår.

Har länsstyrelse meddelat tillstånd till linjetrafik eller turisttrafik, skall avskrift av beslutet sändas till polismyndighet som länsstyrelsen finner böra underrättas om tillståndet samt, om trafiken berör även annat län, länsstyrelsen i det länet.

Avskrift av beslut, varigenom länsstyrelse meddelat tillstånd till beställningstrafik, skall sändas till polismyndigheten å stationsorten, och, om det för trafiken angivna lokalområdet är beläget även i annat län, länsstyrelsen i det länet.

Har trafiknämnd meddelat beslut om trafiktillstånd, skall avskrift av beslutet sändas till länsstyrelsen. Avskrift av beslut som

Avskrift av beslut som regeringen meddelat enligt 5 § sjätte stycket tillställas vederbörande länsstyrelse.

³ Senaste lydelse 1977: 705.

Nuvarande lydelse

regeringen meddelat enligt 5 § sjätte stycket tillställes vederbörande länsstyrelse och trafiknämnd.

Föreslagen lydelse

Vad sålunda är stadgat skall äga motsvarande tillämpning i fråga om beslut om ändring i trafiktillstånd.

Om kungörande av beslut, varom i denna paragraf sägs, stadgas i 44 §.

20 §⁴

Tillstånd till utövande av yrkesmässig trafik för personbefordran innebär, på sätt den tillståndsbeviljande myndigheten äger närmare bestämma, rätt till befordran även av gods, som medföres av passagerare.

Tillstånd till beställningstrafik för personbefordran med personautomobil innebär även rätt till befordran av mindre gods med automobilen eller till denna kopplad släpvagn, vars totalvikt ej överstiger 750 kilogram. *Trafiknämnden* bestämmer på vilket sätt och i vilken omfattning godsbefordran får ske. Därest icke annorledes föreskrives av *trafiknämnden*, innebär tillstånd att med personautomobil bedriva beställningstrafik för personbefordran jämväl rätt att med automobilen befordra uteslutande tidningar, dock icke till större myckenhet än som motsvarar sammanlagda vikten av det största antal passagerare, som må i yrkesmässig trafik befordras med automobilen, varje passagerares vikt därvid beräknad till sjuttio kilogram.

Tillstånd till beställningstrafik för personbefordran med personautomobil innebär även rätt till befordran av mindre gods med automobilen eller till denna kopplad släpvagn, vars totalvikt ej överstiger 750 kilogram. *Länsstyrelsen* bestämmer på vilket sätt och i vilken omfattning godsbefordran får ske. Därest icke annorledes föreskrives av *länsstyrelsen*, innebär tillstånd att med personautomobil bedriva beställningstrafik för personbefordran jämväl rätt att med automobilen befordra uteslutande tidningar, dock icke till större myckenhet än som motsvarar sammanlagda vikten av det största antal passagerare, som må i yrkesmässig trafik befordras med automobilen, varje passagerares vikt därvid beräknad till sjuttio kilogram.

I linjetrafik för personbefordran må jämväl, därest och i den omfattning samma myndighet må finna skäl sådant medgiva, medföras gods för annan än passagerare.

Utan särskilt tillstånd må, efter anmälan till den tillståndsgivande myndigheten, i linjetrafik för personbefordran medföras gods för postverkets räkning.

32 §

1 m o m.⁵ Yrkesmässig uthyrning av automobil utan att förare

1 m o m. Yrkesmässig uthyrning av automobil utan att förare

⁴ Senaste lydelse 1972: 437.

⁵ Senaste lydelse 1964: 103.

Nuvarande lydelse

ställes till förfogande (uthyrningsrörelse) må ske endast efter tillstånd av länsstyrelsen i det län, varest rörelsen skall drivas.

Föreslagen lydelse

ställes till förfogande (uthyrningsrörelse) må ske endast efter vederbörligt tillstånd.

Fråga om tillstånd till uthyrningsrörelse prövas av länsstyrelsen i det län där sökandens kyrkobokföringsort är belägen eller, i fråga om juridisk person, där företagets ledning finnes.

Ansökan om sådant tillstånd skall innehålla uppgift om ort, å vilken rörelsen skall drivas, ävensom om antalet av de automobiler, som äro avsedda att användas i rörelsen; och skola i övrigt föreskrifterna i 7 § 1 mom. i tillämpliga delar gälla. Skyldighet att uppgiva antalet automobiler skall dock ej föreligga i fall som sägs i 3 mom. andra stycket.

2 m o m.⁶ Över ansökan skall länsstyrelsen infordra yttranden på sätt i 9 § 1 mom. närmare anges, dock att infordrande av yttranden må inskränkas eller underlåtas i fall som sägs i 3 mom. andra stycket.

3 m o m.⁷ Tillstånd må meddelas allenast om rörelsen finnes behövlig och i övrigt lämplig samt sökanden skickad att handhava densamma. *Kan det antagas att rörelsen kommer att beröra annat län än det där rörelsen skall bedrivas och kan länsstyrelsen med hänsyn härtill icke tillfredsställande bedöma behovet och lämpligheten av rörelsen, skall länsstyrelsen överlämna ärendet till regeringen för avgörande.*

2 m o m. Över ansökan skall länsstyrelsen infordra yttranden på sätt i 9 § 1 mom. närmare anges, dock att infordrande av yttranden må inskränkas eller underlåtas i fall som sägs i 3 mom. andra stycket. *Avser ansökan tillstånd till uthyrning av personautomobil eller av lastautomobil, vars totalvikt överstiger 3 500 kilogram, skall länsstyrelsen inhämta yttrande från länsstyrelsen i annat län som beröres av uthyrningsrörelsen.*

3 m o m. Tillstånd må meddelas allenast om rörelsen finnes behövlig och i övrigt lämplig samt sökanden skickad att handhava densamma.

Prövning av rörelsens behövlighet skall ej ske, då ansökan avser tillstånd till uthyrning av personautomobil eller av lastautomobil, vars totalvikt ej överstiger 3 500 kilogram.

Vad i 12 § fjärde stycket samt 16 §, 17 § och 18 § 1 mom. är stadgat skall i tillämpliga delar gälla i fråga om uthyrningsrörelse.

Tillstånd kan, när anledning därtill förekommer, av länsstyrelsen åter-

⁶ Senaste lydelse 1964: 103.

⁷ Senaste lydelse 1977: 251.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

kallas eller för viss tid indragas. Har tillståndshavaren gjort sig skyldig till förfarande eller försummelse, som kan föranleda återkallelse eller indragning av tillståndet, och kan det antagas, att han skall låta sig rätta utan sådan åtgärd, må varning i stället meddelas. Sådan varning må ej överklagas.

Innefattar beslut meddelande av tillstånd eller ändring i eller indragning på viss tid eller återkallelse av förut meddelat tillstånd, skall avskrift av beslutet genom länsstyrelsens försorg sändas till vederbörande polismyndighet.

Beslut om återkallelse eller indragning av tillstånd eller om varning skall genom den beslutande myndighetens försorg delgivras den, som avses med beslutet.

34 §

2 mom.⁸ *Bryter någon mot föreskrifterna i 25 § 7 mom.,*

eller uraktlåter någon, som innehar tillstånd till yrkesmässig trafik, att fullgöra skyldighet, som enligt 23 § 1 mom. åligger honom,

2 mom. *Uraktlåter någon, som innehar tillstånd till yrkesmässig trafik, att fullgöra skyldighet, som enligt 23 § 1 mom. åligger honom,*

eller åsidosätter någon honom jämlikt 31 § eller 32 § 7 mom. åliggande skyldighet,

eller åsidosättes fastställd turlista utan att möjligheten att iakttaga densamma kan anses utesluten till följd av förhållande, som vederbörande ej föranlett eller förmått avvärja,

eller fordras vid yrkesmässig trafik betalning i strid mot fastställd taxa,

eller åsidosätts i övrigt av vederbörande myndighet vid meddelande av trafiktillstånd eller tillstånd till bedrivande av uthyrningsrörelse eller transportförmedling eller eljest enligt denna förordning lämnade föreskrifter.

straffes den felande med dagsböter.

41 §⁹

Uttrycken *väg, automobil, personautomobil, omnibus, lastautomobil, traktor, släpfordon, maximilast* och *totalvikt* användas i denna förordning i samma bemärkelse som motsvarande beteckningar i fordonskungörelsen (1972: 595).

Med *traktortåg* avses i denna förordning traktor med tillkopplat släpfordon.

Att ärende, som enligt denna förordning ankommer på trafiknämnd, i vissa fall avgöres av länsstyrelse framgår av lagen om trafiknämnder. Sådant beslut av länsstyrelse skall vid förordningens tillämpning anses meddelat av trafiknämnd.

⁸ Senaste lydelse 1972: 437.

⁹ Senaste lydelse 1972: 593. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

44 §

1 m o m.¹⁰ Talan mot beslut av trafiknämnd enligt denna förordning föres hos länsstyrelsen genom besvär.

Talan mot beslut av länsstyrelse med stöd av förordningen föres hos regeringen genom besvär. I samma ordning föres talan mot transportnämndens beslut med stöd av förordningen och mot länsstyrelses beslut i ärende angående yrkesmässig trafik, vilket från trafiknämnd hänskjutits till länsstyrelse.

1 m o m. Talan mot beslut av länsstyrelse eller transportnämnden enligt denna förordning föres hos regeringen genom besvär.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Förordnande om ikraftträdande får begränsas till vissa av de nya bestämmelserna. Regeringen får meddela de övergångsbestämmelser som behövs.

6 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1976: 633) om kungörande av lagar och andra författningar

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1976: 633) om kungörande av lagar och andra författningar skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Författning som beslutas av länsstyrelse eller av annan regional eller lokal statlig myndighet som är underordnad regeringen och ej tillhör försvarsmakten skall kungöras i författningssamlingen för det län inom vilket myndigheten har sitt säte. Detsamma skall gälla beträffande författning som beslutas av skogsvårdsstyrelse eller trafiknämnd. Länets författningssamling utges genom länsstyrelsens försorg.

Författning som beslutas av länsstyrelse eller av annan regional eller lokal statlig myndighet som är underordnad regeringen och ej tillhör försvarsmakten skall kungöras i författningssamlingen för det län inom vilket myndigheten har sitt säte. Detsamma skall gälla beträffande författning som beslutas av skogsvårdsstyrelse. Länets författningssamling utges genom länsstyrelsens försorg.

Gör utomordentliga förhållanden det påkallat kan regeringen medge att författning som avses i första stycket kungöres på annat sätt än i länets författningssamling.

¹⁰ Senaste lydelse 1977: 251. Ändringen innebär bl. a. att första stycket upphävs.

*Nuvarande lydelse**Förslagen lydelse*

Om kungörande av författning som beslutas av regional eller lokal myndighet som tillhör försvarsmakten beslutar regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Motionerna**Motion väckt under allmänna motionstiden 1977**

I motionen 1976/77: 201 av Per Olof Håkansson m. fl. (s) hemställs att riksdagen hos regeringen anholder om förslag angående kommunala trafiknämnder i enlighet med vad som anförts i motionen.

Motioner väckta med anledning av propositionen 1977/78: 81.

I motionen 1977/78: 1756 av Karin Ahrlund och Daniel Tarschys (båda fp) hemställs att riksdagen ger regeringen till känna de synpunkter som anförts i motionen beträffande frågan om revision av 1940 års förordning om yrkesmässig automobiltrafik m. m.

I motionen 1977/78: 1757 av Ove Karlsson (s) hemställs att riksdagen ger regeringen till känna vad i motionen anförts beträffande förande av liggare över lokala trafikföreskrifter.

I motionen 1977/78: 1758 av Birger Rosqvist (s) och Wiggo Komstedt (m) hemställs att riksdagen beslutar hos regeringen anholder att sådan ändring sker i vägtrafikkungörelsen (1972: 603, ändrad senast 1977: 875) (VTK) att lokala trafikföreskrifter som tillkännages genom vägmärken inte därutöver skall behöva kungöras i länets författningssamling.

Utskottet

Arbetet på trafiksaneringar och andra åtgärder i den befintliga miljön har lett till att de lokala trafikföreskrifterna — som kompletterar eller ersätter vissa av de av statsmakterna beslutade trafikreglerna — har fått en väsentligt större betydelse än tidigare. Möjligheten att meddela lokala trafikföreskrifter finns reglerad i VTK och terrängtrafikkungörelsen (1972: 594, ändrad senast 1977: 876) (TTK). F. n. meddelas lokala trafikföreskrifter av länsstyrelserna och trafiknämnderna. Trafiknämnden — som inte är ett kommunalt organ — består av polismästaren, i polisdistriktet och två kommunalt utsedda ledamöter. Den växande trafiken på våra gator och vägar ställer allt högre krav på de statliga och

kommunala myndigheter som har att se till att trafiken kan ledas fram på ett smidigt och säkert sätt. I takt med denna utveckling har det enligt propositionen vuxit fram ett behov av en fastare kommunal förankring av besluten om lokala trafikföreskrifter. Mot bl. a. denna bakgrund tillkallades år 1974 en sakkunnig för att överväga vissa kommunala trafik- och trafiksäkerhetsfrågor (trafiknämndsutredningen — K 1974: 03). Utredningen avgav i februari 1976 betänkandet (SOU 1976: 18) Lokala trafikföreskrifter m. m. I betänkandet föreslås att de nuvarande trafiknämnderna avskaffas och att deras uppgifter skall föras över till kommunerna och polismyndigheterna. Vissa frågor som berör trafiknämndernas befattning med den yrkesmässiga trafiken skall därvid enligt förslaget handläggas av kommunerna.

Trafiknämndsutredningen har också haft att behandla frågan om det frivilliga trafiksäkerhetsarbetets lokala och regionala organisation. Utredningens förslag innebär i denna del att frivilligkrafterna — i den mån de inte kan beredas plats i de kommunala nämnder (trafiksäkerhetsnämnder) som har förutsatts handlägga trafiksäkerhetsfrågor — skall verka genom ett kontakt- och referensorgan till de kommunala nämnderna.

I promemorian (Ds K 1976: 6) Huvudmannskapet för kommunala trafikövervakare har trafiknämndsutredningen vidare lagt fram förslag till ett odelat kommunalt huvudmannskap för trafikövervakarna. I propositionen har i detta sammanhang frågan om villkoren för att kommun skall få anordna kommunal trafikövervakning tagits upp.

Trafiknämndsutredningens förslag har också aktualiserat dels frågor som rör dispenser för rörelsehindrade från lokala trafikföreskrifter om parkering, dels fråga om bemyndigande för regeringen att besluta om föreskrifter som rör vägtrafiken.

Utskottet behandlar i fortsättningen regeringens förslag i nu berörda delar i anslutning till föredragande departementschefens framställning härom under olika avsnitt. Därutöver upptas till behandling vissa frågor som rör kungörandet av beslut om lokala trafikföreskrifter.

Lokala trafikföreskrifter

Föredraganden biträder utredningens grunduppfattning om behovet av en starkare kommunal förankring av besluten om lokala trafikföreskrifter och förordar därför att trafiknämnderna avvecklas och att deras uppgifter när det gäller lokala trafikföreskrifter förs över till kommunerna. Det framhålls emellertid som viktigt att förfarandet hos kommunerna ordnas så rationellt som möjligt. Handläggningen kan enligt propositionen med fördel ses i två skeden. Det första av dem rör kommunernas övergripande principbeslut; medan det andra rör beslut om konkreta lokala trafikföreskrifter.

Det anses naturligt att grunderna för den kommunala trafikregleringspolitiken beslutas av kommunfullmäktige. Detta sägs innebära att kommunfullmäktige bestämmer principerna för kommunens trafik- och trafiksäkerhetspolitik genom handlingsprogram samt planer för bebyggelse och trafiksaneringar. I fråga om föreskrifter av övervägande teknisk art framstår det för föredraganden som lämpligt att sådana frågor handläggs i en kommunal nämnd. I linje med bl. a. strävan att minska den statliga regleringen av kommunernas verksamhet bör kommunen enligt propositionen ha frihet att själv bestämma vilken nämnd — befintlig eller nyinrättad — som skall handlägga frågor om lokala trafikföreskrifter. Även om rätten att besluta om lokala trafikföreskrifter sålunda i princip bör tillkomma kommunerna behövs emellertid tillfälliga föreskrifter som det bör ankomma på polismyndigheten att besluta om. När det gäller gränsdragningen mellan kommunens och polismyndighetens behörighet i detta avseende anses beslutssituationen väsentlig. När det inte går att tillräckligt snabbt meddela ett kommunalt beslut och sådant inte kan avvaktas utan olägenhet är det enligt föredraganden av värde att polismyndigheten har möjlighet att besluta. Det torde då också främst bli fråga om situationer som aktualiserar föreskrifter av jämförelsevis kort varaktighet. Den nödvändiga samordningen anses kunna lösas så att polismyndigheten underrättar kommunen om sålunda fattade beslut.

I fråga om befogenheten att meddela undantag bör — liksom f. n. — som grundprincip gälla att den myndighet som har meddelat föreskrifterna också är den som kan dispensera från dem. Polismyndigheten skall vidare kunna meddela dispens från en föreskrift som kommunen har meddelat, om saken är brådskande och beslut från kommunen inte utan olägenhet kan avvaktas. Det ligger emellertid i sakens natur att det i fråga om dispenser oftare kommer att krävas snabba beslut, vilket anses medföra att sådana i något större utsträckning får meddelas av polismyndigheten.

Beträffande frågan om klagan över kommunalt beslut och lokal trafikföreskrift skiljer föredraganden mellan två olika typer av beslut, nämligen dels de s. k. "tunga", övergripande principbesluten och dels de beslut varigenom principerna omsätts i lokala trafikföreskrifter. Beträffande de förra föreslås att klagan får ske i form av kommunalbesvär medan överprövningen beträffande de senare föreslås ske i form av förvaltningsbesvär.

Även utskottet vill framhålla behovet av en starkare kommunal förankring av besluten om lokala trafikföreskrifter. Kommunerna får ett alltmer ökande ansvar för trafikmiljön. I fråga om befintlig bebyggelse aktualiserar ansvaret åtgärder som har avseende på trafikregleringen och därmed de lokala trafikföreskrifterna. Vid planering av nya områden hänger trafikregleringen av naturliga skäl nära samman med kommu-

nens byggnads-, plan- och miljöpolitik. Slutligen kommer självfallet också den lokala kollektivtrafikens behov in i bilden. Mot denna bakgrund måste trafikreglering även enligt utskottets uppfattning anses vara en i hög grad kommunal angelägenhet.

Vad föredraganden anför under ifrågavarande avsnitt beträffande lokala trafikföreskrifter föranleder därför ej någon erinran från utskottets sida. Utskottet tillstyrker också att lagen om rätt för kommun att uttaga avgift för vissa upplåtelser på allmän plats, m. m. ändras på sådant sätt att kommunen vid fastställelse av parkeringsavgifter får möjlighet att medge rörelschindrade befrielse från sådana avgifter.

Vissa yrkestrafikfrågor

I propositionen förordas som nämnts att trafiknämnderna avvecklas och att deras åligganden när det gäller lokala trafikföreskrifter i princip förs över till kommunerna. Det är därför nödvändigt att låta annat organ ta över de uppgifter rörande yrkestrafiken som i dag ankommer på trafiknämnderna. I sammanhanget har frågan om tillståndsgivningen för taxitrafiken aktualiserats. Slutlig ställning till spørsmålet om vilken myndighet som i framtiden skall ha hand om denna tillståndsgivning bör dock enligt föredraganden inte tas f. n., utan frågan anses böra avgöras i ett större sammanhang då man behandlar taxifrågan i hela dess vidd. I avvaktan härpå sägs en lämplig lösning vara att de uppgifter rörande taxitrafiken som trafiknämnderna har f. n. förs över till länsstyrelserna, vilka i dag handhar tillståndsgivningen i fråga om all annan yrkesmässig trafik. Föredraganden förutsätter att länsstyrelserna regelmässigt remitterar ärendena till den eller de kommuner som berörs.

Förslaget beträffande trafiknämndernas avskaffande och ytterligare några i propositionen närmare berörda frågor aktualiserar ändringar i förordningen (1940: 910) angående yrkesmässig automobiltrafik m. m.

I den föreslagna lagen om ändring i YTF har till följd av misskrivning bestämmelsen i 32 § 2 mom. fått en utformning som ej varit avsedd. På grund härav föreslår utskottet en redaktionell ändring i nämnda bestämmelse.

I motionen 1977/78: 1756 påpekas att YTF borde bli föremål för en fullständig revision i syfte att förenkla författningstexten och göra den mer lättfattlig. Utskottet delar i och för sig motionärernas uppfattning om behovet av en översyn av rättsreglerna på området i det av motionärerna angivna syftet. Utskottet förutsätter emellertid att regeringen har sin uppmärksamhet riktad på problemet och finner med hänsyn härtill någon särskild åtgärd i frågan från riksdagens sida ej nu vara påkallad.

Även i övrigt tillstyrks propositionen i förevarande del.

Det frivilliga trafiksäkerhetsarbetet

Det svenska trafiksäkerhetsarbetet har enligt propositionen sedan länge byggts på samverkan mellan myndigheter och en väl utvecklad frivillig-

organisation. På riksplenet fungerar Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande (NTF) som centralt organ för det frivilliga arbetet. Det regionala trafiksäkerhetsarbetet drivs främst i de 24 länsförbunden och trafiksäkerhetsföreningarna i Stockholm, Göteborg och Malmö. På det lokala planet har — efter initiativ av NTF — i nästan alla kommuner bildats trafiksäkerhetskommittéer. Dessa har med tiden fått en allt fastare anknytning till kommunerna och har anpassats till den kommunala förvaltningsorganisationen. Enligt propositionen bör det i varje kommun finnas en trafiksäkerhetsnämnd som dock inte bör vara obligatorisk utan fakultativ. De nuvarande trafiksäkerhetskommittéerna bör vidare i fortsättningen benämnas trafiksäkerhetsnämnder. För att ta till vara frivilligkrafterna föreslås att det inrättas ett särskilt referens- eller kontaktorgan, förslagsvis benämnt trafiksäkerhetsråd, med anknytning till trafiksäkerhetsnämnden.

I likhet med föredraganden finner utskottet det vara värdefullt om varje kommun får en trafiksäkerhetsnämnd som kan ta ett mera samlat ansvar för trafiksäkerhetsfrågorna på lokal nivå. Även utskottet vill framhålla det angelägna i att man inom kommunerna så långt det är möjligt söker knyta företrädare för frivilligarbetet direkt till den kommunala nämnden. Härigenom och genom att frivilligkrafterna vid sidan av nämnden får ett kontakt- och referensorgan (trafiksäkerhetsråd) ges som föredraganden framhåller goda möjligheter att föra vidare och vidareutveckla det angelägna frivilligarbetet. Det är också av stor vikt att kommunerna på allt sätt stöder det lokala frivilligarbetet. Utskottet delar även uppfattningen om behovet av ett ökat stöd till det regionala frivilligarbetet.

Utskottet tillstyrker sålunda förslaget i denna del.

Genomförandet av förslaget synes innebära att syftet med den under allmänna motionstiden 1977 väckta motionen 1976/77: 201 beträffande förslag angående kommunala trafiknämnder i allt väsentligt kommer att tillgodoses. Motionen bör därför ej föranleda någon särskild åtgärd från riksdagens sida.

Kommunal trafikövervakning

Enligt lagen (1964: 321) om kommunal trafikövervakning (LKT) kan länsstyrelsen i fråga om kommun som tar ut avgift för begagnande av allmän parkeringsplats förordna att kommunen skall ombesörja övervakningen av efterlevnaden av föreskrifter om parkering och stannande av fordon. Övervakningen skall fullgöras med personal som har fått lämplig utbildning. Personalen står i sin tjänstgöring under polischefens ledning och polischefen meddelar förordnande för personalen att fullgöra trafikövervakning. Huvudmannaskapet för trafikövervakarna är således delat. Kommunerna har det allmänna arbetsgivaransvaret för de

anställda, medan den operativa ledningen av arbetet tillkommer polismyndigheten. Frågan om huvudmannaskapet för de kommunala trafikövervakarna har diskuterats vid flera tillfällen efter LKT:s tillkomst. I propositionen föreslås att kommunerna får ett odelat huvudmannaskap för trafikövervakarna. Med hänsyn till att trafikövervakning i grunden är en polisiär verksamhet anses dock att polismyndigheten måste beredas ett tillräckligt inflytande, varför vissa regler för samråd föreslås tillkomma kommunen. Föredraganden förordar vidare en ändring i LKT av innebörd att kommun kan få ombesörja trafikövervakning om behov föreligger av särskild personal för parkeringsövervakning. Den nu gällande förutsättningen härför att avgiftsbelagd parkering skall förekomma inom kommunen skulle därmed slopas.

Regeringens förslag i denna del föranleder ej någon erinran eller särskilt uttalande från utskottets sida.

Vägtrafiklagstiftningen och regeringsformens regler om normgivningsmakten

Den nya regeringsformens (RF) regler om normgivningsmakten innebär att riksdagen numera ensam stiftar lag och att den beslutar lag i vilket ämne som helst. I vissa fall är lagformen föreskriven i RF. Det gäller bl. a. föreskrifter av privaträttslig natur och ingrepp i enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. När det gäller vissa andra typer av föreskrifter — bl. a. sådana som rör trafik — får regeringen meddela föreskrifter efter bemyndigande i lag. Slutligen får regeringen utan särskilt bemyndigande meddela vissa typer av föreskrifter som inte kräver lagform.

I prop. 1975: 8 om följdlagstiftning med anledning av den nya regeringsformens bestämmelser om normgivning togs frågan upp om en anpassning av den äldre lagstiftningen till RF. Med anledning av propositionen beslöt riksdagen (KU 1975: 10, rskr 1975: 62) bl. a. lagen (1975: 88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer (ändrad 1977: 1121) (bemyndigandelagen).

Vissa författningar som rör vägtrafiken har tillkommit utan riksdagens medverkan. Bakgrunden till detta förhållande är det bemyndigande som riksdagen har lämnat regeringen att besluta om vägtrafiklagstiftningens utformning utan riksdagens medverkan i varje särskilt fall (prop. 1970: 171, 3LU 1970: 88, rskr 1970: 398). Enligt övergångsbestämmelserna till RF får bemyndigandet utnyttjas även efter RF:s ikraftträdande tills riksdagen bestämmer annorlunda.

Enligt föredragandens mening har den ordning för handläggningen av vägtrafiklagstiftningsfrågorna som beslöts 1970 fungerat väl. Trafiknämndsutredningens förslag och föredragandens överväganden i fråga om lokala trafikföreskrifter anses emellertid föranleda vissa justeringar i bemyndigandet. Mot denna bakgrund anser föredraganden tiden nu

vara mogen för en formell anpassning av handläggningsreglerna till RF:s reglering av normgivningsmakten.

Utskottet har inget att erinra mot propositionen, såvitt nu är i fråga. Som föredraganden framhåller bör självfallet också i fortsättningen reformer av större principiell betydelse underställas riksdagen även om riksdagen därvid inte behöver ta ställning till den mera detaljerade författningsutformningen.

Ikraftträdande m. m.

Beträffande lokala trafikföreskrifter och i fråga om den kommunala trafikövervakningen förordas i propositionen att regeringen bemyndigas att bestämma om ikraftträdande av lagstiftningen i dessa delar. De delar i YTF som berör taxitrafiken bör enligt föredragandens mening träda i kraft samtidigt med reglerna om lokala trafikföreskrifter. När det gäller andra delar av yrkestrafiklagstiftningen anses det emellertid vara möjligt att förordna om ikraftträdande oberoende av när trafiknämnderna upplöses. Regeringen bör därför ges möjlighet att sätta ändringarna av yrkestrafiklagstiftningen i kraft vid skilda tidpunkter. En riktpunkt för arbetet på genomförande av förslagen när det gäller lokala trafikföreskrifter m. m. anges emellertid vara att lagstiftningen skall kunna träda i kraft vid årsskiftet 1978-1979. Ikraftträdandet av förslaget till lag om ändring i lagen (1975: 88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer bör enligt propositionen kunna bestämmas till två veckor efter den dag då lagen kom ut av trycket i Svensk författningssamling.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag angående ikraftträdandet.

Förslaget till lag om ändring i lagen (1976: 633) om kungörande av lagar och andra författningar

Förslaget om avveckling av trafiknämnderna föranleder en redaktionell jämkning i 9 § lagen (1976: 633) om kungörande av lagar och andra författningar.

I anslutning härtill tar föredraganden upp frågan om kommunens skyldighet att kungöra beslut om lokal trafikföreskrift. I linje med vad som uttalades i prop. 1975/76: 112 om kungörande av lagar och andra författningar (s. 79—80) anses regleringen av kommunens skyldighet i detta avseende böra inflyta i VTK.

I detta sammanhang har motionsledes framställts vissa yrkanden som berör kungörelseförfarandet. I motionen 1977/78: 1758 hemställs sålunda att riksdagen beslutar att hos regeringen anhålla att sådan ändring sker i VTK att lokala trafikföreskrifter som tillkännages genom vägmärken inte därutöver skall behöva kungöras i länets författningssamling.

Enligt propositionen 1975/76: 112 borde författningssamling ses som

den primära kungörandeformen i fråga om författningar. Med hänsyn härtill borde samtliga av trafiknämnderna beslutade trafikföreskrifter — även sådana som skall tillkännages genom vägmärke — införas inte bara som då var fallet i särskild liggare utan också i länets författningssamling. Motsvarande princip ansågs böra gälla beträffande trafikföreskrifter som länsstyrelsen beslutar. Ansvarsbestämmelsen i 167 § VTK har anpassats i enlighet med det anförda. Bestämmelsen trädde i kraft den 1 januari 1977.

För riksdagens information har föredraganden i den nu aktuella propositionen nämnt att det i flera sammanhang — bl. a. genom framställning från länsstyrelsernas organisationsnämnd (LON) och Föreningen Sveriges polismästare (numera Föreningen Sveriges polischefer) — framförts önskemål om att framför allt lokal trafikföreskrift som tillkännages genom vägmärke inte skall behöva kungöras i länets författningssamling.

LON har enligt ovannämnda framställning genom enkät till samtliga länsstyrelser kartlagt utgivningen av länets författningssamlingar under första halvåret 1977. Resultatet av undersökningen sägs visa att i medeltal ca 86 % av innehållet i länets författningssamling under den aktuella tiden utgjordes av lokala trafikföreskrifter. Av dessa avsåg mer än hälften föreskrifter med begränsad giltighet. Det framgick också att det med några få undantag var ett mycket litet antal personer inom länen som prenumerar på länets författningssamling. Denna synes enligt LON fylla varken behovet av att hålla besluten om lokala trafikföreskrifter lätt tillgängliga eller behovet av spridning av kännedomen om sådana beslut. Enligt organisationsnämndens mening medför nu tillämpade regler om tillkännagivande av lokala trafikföreskrifter i länets författningssamling endast en onödig byråkratisering och en väsentlig kostnad för statsverket.

Som LON framhåller finns för att beslut om lokala trafikföreskrifter skall vara lätt tillgängliga den nämnda särskilda liggaren. Vidare skall länsstyrelsen varje år utfärda en samlingskungörelse om vägar och lokala trafikföreskrifter i länet. Enligt bestämmelserna i VTK skall vidare alltid utmärkning på platsen av lokal trafikföreskrift ske genom vägmärke eller också annonsering därom äga rum i ortspressen.

Mot bakgrund av det anförda torde kungörelseförfarandet genom länets författningssamling av lokala trafikföreskrifter, som tillkännages genom vägmärke, starkt kunna ifrågasättas. Bestämmelserna på området har visserligen varit i kraft under endast förhållandevis kort tid. Stor vikt måste emellertid enligt utskottets mening vid bedömningen av frågan tillmätas framställningen från LON, som har tillkommit efter samråd mellan länsråden hos samtliga länsstyrelser planeringsavdelningar. Enligt utskottets mening synes bl. a. med hänsyn härtill den i förevarande motion aktualiserade ändringen i VTK böra komma till

stånd. Det anförda torde i motsvarande mån gälla kungörande av lokala trafikföreskrifter enligt terrängtrafikkungörelsen (1972: 594, ändrad senast 1977: 876). (TTK). Ett genomförande av dessa ändringar kräver att riksdagen antar en ändring i 2 § lagen (1976: 633) om kungörande av lagar och andra författningar. Det torde vidare ankomma på regeringen att göra de ytterligare bedömningar som kan erfordras i sammanhanget och att vidta därav betingade ändringar i VTK och TTK. I samband därmed bör även den i motionen 1977/78: 1757 väckta frågan beträffande förande av *liggare* över lokala trafikföreskrifter genom polismyndigheten av regeringen upptas till prövning.

Vad utskottet nu anfört bör av riksdagen ges regeringen till känna.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. att riksdagen med bifall till propositionen 1977/78: 81
 - a. antager förslaget till lag om ändring i lagen (1975: 88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer,
 - b. antager förslaget till lag om trafiknämnd,
2. att riksdagen avslår motionen 1976/77: 201,
3. att riksdagen med bifall till propositionen 1977/78: 81
 - a. antager förslaget till lag om ändring i lagen (1957: 259) om rätt för kommun att uttaga avgift för vissa upplåtelser å allmän plats, m. m.,
 - b. antager förslaget till lag om ändring i lagen (1964: 321) om kommunal trafikövervakning,
4. att riksdagen
 - a. med anledning av propositionen 1977/78: 81 antager förslaget till lag om ändring i förordningen (1940: 910) angående yrkesmässig automobiltrafik m. m. med den ändringen att 32 § 2 mom. erhåller följande såsom utskottets förslag betecknade lydelse:

Regeringens förslag

2 m o m.¹ Över ansökan skall länsstyrelsen infordra yttranden på sätt i 9 § 1 mom. närmare anges, dock att infordrande av yttranden må inskränkas eller underlåtas i fall som sägs i 3 mom. andra stycket. Avser ansökan tillstånd till uthyrning av *personautomobil* eller av lastautomobil, vars totalvikt överstiger 3 500 kilo-

Utskottets förslag

2 m o m.¹ Över ansökan skall länsstyrelsen infordra yttranden på sätt i 9 § 1 mom. närmare anges, dock att infordrande av yttranden må inskränkas eller underlåtas i fall som sägs i 3 mom. andra stycket. Avser ansökan tillstånd till uthyrning av *omnibus* eller av lastautomobil, vars totalvikt överstiger 3 500 kilogram,

¹ Senaste lydelse 1964: 103.

gram, skall länsstyrelsen inhämta yttrande från länsstyrelsen i annat län som beröres av uthyrningsrörelsen.,

skall länsstyrelsen inhämta yttrande från länsstyrelsen i annat län som beröres av uthyrningsrörelsen.,

b. att motionen 1977/78: 1756 ej föranleder någon särskild åtgärd från riksdagens sida,

5. att riksdagen

a. med anledning av propositionen 1977/78: 81 och motionen 1977/78: 1758 antager förslaget till lag om ändring i lagen (1976: 633) om kungörande av lagar och andra författningar med *dels* det tillägget att 2 § lagen (1976: 633) om kungörande av lagar och författningar erhåller följande såsom utskottets förslag betecknade lydelse:

Nuvarande lydelse

Utskottets förslag

2 §

I fråga om annan författning än lag gäller att 4—9 §§ ej äger tillämpning på författning

1. som på grund av lagen (1937: 249) om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar ej får lämnas ut till envar eller

2. som endast reglerar statlig myndighets inre förhållanden eller förhållandet mellan statliga myndigheter inbördes, förutsatt att författningen ej innehåller något som kan vara av väsentligt intresse för utomstående eller för berörda arbetstagares eller uppdragstagares rättsställning.

Regeringen får föreskriva att lokal trafikföreskrift ej behöver kungöras på sätt som sägs i 9 §.,

dels att härav betingad ändring vidtas i ingressen till det nämnda lagförslaget.,

b. med anledning av propositionen 1977/78: 81 samt motionerna 1977/78: 1757 och 1977/78: 1758 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört om kungörande av lokal trafikföreskrift och om förande av liggare över sådana föreskrifter.

Stockholm den 30 mars 1978

På trafikutskottets vägnar

SVEN MELLQVIST

Närvarande: Sven Mellqvist (s), Carl-Wilhelm Lothigius (m), Arne Persson (c), Essen Lindahl (s), Alfred Håkansson (c), Nils Hjorth (s), Rolf Sellgren (fp), Kurt Hugosson (s), Rune Torwald (c), Birger Rosqvist (s), Olle Östrand (s), Wiggo Komstedt (m), Erik Johansson i Hållsta (c) och Rune Johansson i Åmål (s).